

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.2. Qualis S. Dominico apparuerit Petrus ex curiositate adiens concionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

riofitas : sed conscientia retraxit. Ita enim secum tacitus disputauit. Diuinus vir diuina tractat : quid ad me diuina, qui totus rebus caducis sum immerfus? Ita diuitijs, delicijs, agglutinator sum, ut nihil me possit, nisi mors separare. Et hoc ipsum tristi animo futurum audio. Cælum dudum mihi clausum; & quia æterna gaudia sperare non possum, saltem præsentibus gaudijs fruar. Frustra igitur Dominicum adibo concionantem. Sed adeunt illum & alij peccatores? Illi nimirum adhuc sperant; ego spem abieci salutis; illi tanti non sunt peccatores, ego tam multis, in tam grauibus peccatis

Gen 4. 13. *indurui, maior est iniquitas mea, quam ut veniam merear.* Alij per Dei clementiam viam ad cælum inueniunt, ego diuina misericordia ianuam aditumq; mihi præclusi. Indurui ut argilla; ut saxum molliri non possum. Frustra ergo adeo medicum, de vita desperatus. Quamquam quid refert? multi adeunt non pietatis, sed curiositatis causa conciones. Sim & ego de numero eorum. Esto, nihil discam, saltem ero spectator otiosus, & testis oculatus eorum, quæ de hoc concionatore à tam multis prædicantur. Ita statuit.

II.

Verbum Dei non est temporis fallendi causa

caussa audiendum, sed vt inde in fide infirmamur, atque ad rerum diuinarum cognitionem amoremq; inflammemur: perpersequuntur, qui ob curiositatem, vt eloquentiam, vt idiomatis proprietatem, vt noua & animum auresq; permulcentia audiunt, templa ac conciones frequentant. Et tamen tanta eius est vis, vt non raro etiam his profit. *Viuis est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti: & pertingens usq; ad diuisionem animae ac spiritus, compagum quoq; ac medullarum, & discretor cogitationum, & intentionum cordis.* Quod etiam expertus est obturatissimus iste Petrus. Nam die quodam, sola nouitate pellectus, cum magno partim clientum, partim famulorum comitatu, in illud ipsum templum ingressus est, in quo D. Dominicus ad populum verba faciebat. Nondum tamen tunc concionem inchoauerat, sed à longè conspexerat dynastam non sine strepitu in templum intrantē, quem nonnullę historię memorant, ipsius S. Dominici cognatum fuisse. Quàm verè Christus dixit: *Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudicium iudicate?* S. P. Nostrium Ignatium, quidam viderat paupere tunica incedentem, & iu-

QUALIS
S. DOMI-
NICO AP-
PARVERIT
PETRVS
EX CURIOSI-
TATE
AD ENS
CONCIONEM?

Hebr. 4.

121.

Ioan. 7.

24.

uenili petulantia dixit : Dispeream, nisi ist-
hic homo dignus est ignibus ; sed mox ipse,
diuina Nemese iudicij temeritatem punien-
te, subito exorto igne in aërem subuectus
est. At hunc Petrum, purpuratum, torqua-
tum, cum tanto famulorum, clientumq;
comitatu in templum subeuntē, attoniti su-
spexēre omnes, surgentesq; ei reuerenti-
am exhibuerunt, in eo fulgorem auri ostriq;
& crispatam capitis cæsariem admirantes;
eumque de potentia ac opulentia vene-
rantes. Longè tamen alium eum, nempe,
qualis in animo & coram Deo erat, intuitus
est D. Dominicus. Non enim circa eum offi-
cia clientum, non turbam famulorum as-
pexit, sed tot vndique vidit circa eum te-
rribilissimos caçodæmones exultantes, eum-
que catenatum raptantes & trahentes quò
volebant; quot ille genera flagitiorum com-
misisset. Fudit igitur ardentissimas, pro illo,
ad cælum preces, animamque illius omni-
um Conditori Deo quàm contentissimè
commendauit. Post hæc vota cathedram
conscendit, atque ad populum dicere exor-
sus est. In ea oratione iacturam animæ pec-
cantis, perniciemque, atque futuram pœ-
nam, quæ eam, in altero sæculo manet, præ-
sertim

fertim autem conscientiae malae carnifici-
nam, authoritate ac sententijs diuinæ Scri-
pturae, rationibus, experientia ipsorum præ-
uaricatorum ita luculentè demonstrauit;
vt Petrus ille vehementer percelli videretur.
Sed, vt pluuia de nube cadens, terram bo-
nam subit, rigat, facitque fructiferam,
rupem autem tantùm extrinsecus abluit, in-
tus siccam relinquit: ita bonae mentes qua-
suis imbibunt pietatis monitiones: homines
autem indurati, audiunt quidem minas Dei,
pœnas inferni, exitium sibi imminens, sed
sicut Æthiopes etiam loti non fiunt can-
didi; immò sicut saxum summa dumtaxat
parte madescunt; auribus, non cordibus ac-
cipiunt, quæ illis vtilia instillantur. Dum
concioni intersunt, cogitant: *hoc quidem ve-
rum est: ita fieri oporteret: Utinam hoc uxor,
aut maritus, aut socius audiret!* de se nihil
dici arbitrantur: aut si arbitrantur, vix è
templo egressi, obliterant; ac nouis pec-
catis, aut antiqua consuetudine obruunt.
Quod huic Petro euenit, simili ei qui ægro-
tat, cui medicus salutarem præbens medici-
nam ait: Sanaberis, si hoc poculum sumpse-
ris: morieris, nisi biberis. Ille autem digresso
medico quia pharmacum est insuaue atque

ama-

amarum, poculum per fenestram in plateam effundit. Cur tam multi quotidie damnantur ac pereunt? quia audita in concione respiciunt. Pauci, aut vix vlli perirent, si concionatori obedirent; & statim dum calet, verbum, cuderent proponerentque sibi efficacem vitæ emendationem.

III.
PETRI
CALAMITAS ET
STATUS
POPULO
OSTENSUS.

Quid igitur de Petro factum est? Multi alij tepidi in zelo animarum de eo desperauissent, eumque pro derelicto habuissent. Haud tamen ita egit acerrimus Dei seruus Dominicus, qui haud ignarus, tam excæcatum peccatorem sine miraculo conuerti non posse, cum alia vice celeberrimis quibusdam ferijs, inter concionandum, videret denuo Petrum in templum, cum pompa sua pedem inferre, interrupto sermonis filo, repente alta voce exclamauit: *Christe, predulcis, & prapotens, perfice ut auditores mei, eius, qui modò in adem tuam pedem intulit, miseram condicionem, animi statum, periculumque, peruideant.* Nempe quod ipse nuper viderat, tunc cupiebat etiam à populo videri; vt vnus in ruborem dati exemplo plures corrigerentur. Audiit Christus orantem Dominicum, ac diuina vi effecit, vt qui aderant concioni, itidem intuerentur